

.....
MILJØMINISTERIET

DEPARTEMENTET

J.nr. M 3034-0126

Den 15. marts 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 ad L 2 - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) - stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 8. marts 2005.

Spørgsmål nr. 5:

I betragtning af, at de indsamlede mængder af elektronikskrot forventes at stige, bedes ministeren redegøre for, hvordan forslaget – eller andre initiativer, der overvejes af ministeren – vil sikre, at elektronikskrot ikke eksporteres til lande med lempeligere miljøkrav, f.eks. lande udenfor OECD. Ministeren bedes kommentere 3 vedlagte artikler fra Ingeniøren 17. december 2004.

Svar:

Allerede den 30. november 2004 indskærpede Miljøstyrelsen overfor branchen, herunder de i artiklerne nævnte firmaer, at det ikke er tilladt at eksportere farligt affald i form af f.eks. udtjente computere til ikke OECD-lande, og at eksport af affald skal ske i overensstemmelse med EU's Transportforordning. Problemerne med eksport af elektronikskrot vedrører hovedsageligt udtjent udstyr fra husholdninger.

./. Miljøstyrelsens brev af 30. november 2004 vedlægges til udvalgets orientering.

Det vanskelige ved elektronik er imidlertid først og fremmest at afgøre, hvornår der er tale om produkter, og hvornår der er tale om affald. Hvis udstyret er funktionsdygtigt, er der som udgangspunkt tale om et produkt. Udtjent udstyr, som den oprindelige ejer har skilt sig af med klassificeres som affald uanset, at det er funktionsdygtigt, med mindre den oprindelige ejer har solgt eller afleveret udstyret specifikt til genbrug.

Brugte produkter må som hovedregel eksporteres – også til ikke OECD-lande. Hvis der er tale om funktionsdygtigt udstyr, er det således ikke muligt at forhindre eksport.

Både efter den nugældende og den kommende elskrotbekendtgørelse har enhver pligt til at aflevere affald af elektrisk og elektronisk udstyr til de etablerede indsamlingsordninger. Samtidig er der dog mulighed for, at forbrugeren kan aflevere kasseret udstyr til forhandlere, der tilbyder at tage det tilbage ved køb af nyt udstyr. Udover den service, der ligger heri for forbrugeren, giver dette også mulighed for at styrke genbrug af udstyr, der er kasseret af forbrugeren. Forhandleren kan selv afgøre, hvorvidt det er lønsomt at reparere eller renovere det modtagne udstyr. I de tilfælde, hvor det ikke er lønsomt, har forhandleren en pligt til at aflevere det udtjente udstyr til affaldshåndtering. Efter de nugældende regler skal forhandleren betale for affaldshåndteringen, og vælger derfor i visse tilfælde den billigere - men ulovlige - løsning, hvor affaldet afleveres til en opkøber, der ulovligt eksporterer affaldet til en usikker skæbne i et tredje verdensland.

Med gennemførelsen af producentansvaret er det ikke længere forhandleren, der skal afholde affaldshåndteringsomkostningerne. Forhandleren vil derfor ikke have den samme økonomiske tilskyndelse til at omgå reglerne. Det vil være producenten, der har ansvaret for affaldshåndteringen, og jeg forventer, at producenterne vil overholde affaldslovgivningen på grund af et bedre kendskab til reglerne, der følger af producentansvaret.

Endelig skal jeg bemærke at lovforslaget kun vedrører affald og ikke produkter.